

su vidjeli tek nekoliko hrvatskih brodova, misleći, da će lako i brzo s njima obračunati, pa su naveli. U početku, dokle nije došla na bojište glavna hrvatska eskadra, Mlečanima je možda uspjelo probiti nekoliko naših brodova, ali onda su naglim veslanjem prispjeli ostali hrvatski brodovi, oštro nasrnuli, Mlečane zaokružili i natjerali na Mikulin Rt, gdje ni danas ne treba mnogo da brod nastrada. — Hrvati su bili uvijek izvrsni taktičari. To su dokazali i na kopnu, gdje su s malim četama razbijali turske vojske, a u tridesetgodišnjem ratu nije im mogao odoljeti ni slavni kralj Gustav Adolf, koji ih prozva: »Novo pleme đavola«!

Oni, koji tvrde, da nije došlo do boja kod Mikulina Rta, već stotinu morskih milja niže, kod Makarske, imali bi dokazati, da je Candiano bezbrižno mogao nastaviti put između brojnih zadarskih otoka i otočića, po vrlo uskim kanalima i kanalićima, kao stvorenima za najuspješnije zasjede. Imali bi dokazati, da su Hrvati, koji nastavaju, kao i danas onu obalu i otoke, mirno promatrali, kako se spokojno povlače mletački brodovi, koji nose rat njihovu knezu i hoće da otmu slobodu njima i njihovoj domovini! Ti bi se mletački brodovi morali putem opskrbljivati vodom, pa i hranom, a pitanje pitke vode u onom skupu otoka često je i u naše doba prije ekvinocijalnih kiša akutno, pa možemo sebi predočiti, kako je bilo onda! Je li moguće i pomisliti, da bi hrvatski vladar, znajući, da je otplovilo neprijateljsko brodovlje iz Venecije, ostavio bez zaštite pet šestina svoje obale i otoka, od Kvarnera do Makarske, dakle na milost i nemilost neprijatelju,